

TROND BRATTLAND

FORBIFARTEN

STILLING FASTLEGE SAMT PRAKSISKONSULENT
ARBEIDSSTED UTSIKTEN LEGESENTER I TROMSØ

Hva bør folk vite om deg før de leser intervjuet?

Født og oppvokst i Meløy.
Cand. med ved Univ. i Tromsø 1998.
Spesialist i allmennmedisin 2005.
Gift, to barn. Glad i friluftsliv.

For pasientene kalles du «doktor...» med fornavn eller etternavn?

Holder en nokså uformell tone på kontoret. De fleste kaller meg Trond.

Hva gir deg mest glede?

Mine egne barn er nok den største kilde til glede i min hverdag. På jobben opplever jeg, tross kun fem år i jobben, muligheten til å se barna som jeg har fulgt fra mors svangerskapskontroller, vokse opp og nærme seg skolealder.

Hva er det lureste knepet du har gjort for å få en bedre hverdag?

På jobben har det å lage en fleksibel avtalebok med noen lange samtaletimer, noen mellomlange halv-ø.hjelpstimer, i tillegg til vanlige konsultasjons- og ø.hjelpstimer bidratt til å rydde dagen. Hjemme har det å få rengjøringhjelp økt livskvaliteten et godt hakk. Politisk ukorrekt, men svært behagelig.

Når synes du at du gjør viktig legearbeid?

Når jeg har lange ryggsmertesamtaler, når jeg holder ut med personlighetsforstyrrede pasienter og når jeg hjelper noen som faktisk er alvorlig syk på natta på legevakt. Blant annet ...

Når gjør du uviktig arbeid?

Jeg er en utpreget systemtenker, og ser nytte i det meste av det arbeidet jeg gjør. Men det er en del legeerklæringer jeg opplever særdeles lite arbeidsmotiverende.

Forutsatt ubegrenset med tid og penger til forskning; hva ville du funnet ut mer om?

Å skaffe mer kunnskap om effektiv behandling av pasienter med personlighetsforstyrrelse tror jeg ville ha vært nyttig.

Hva er stikkordene for din favorittpasient?

Den var vanskelig. Det er vel egentlig variasjonen som gjør arbeidsdagen morsom.

Er det lov å bli skikkelig sint på en pasient og vise det? Hvordan gjør du det?

Det er nok lov, men da skal man ha nok innsikt i sine følelser til å være sikker på at harmen er berettiget. Jeg vil heller si at det er lov å sette klare grenser for pasienter. Av og til må man være en tydelig voksen for andre voksne.

Hvis du ikke var lege, hva gjorde du da?

Var svært nær å bli lærer. Er gift med en lærer og glad for at jeg ikke havnet i skoleverket. Kanskje skogforvalter ...

Hvilken person i norsk helsevesen kunne du tenkt deg å bli stående fast i heisen med? Og hvorfor?

Finn Skårderud. Har alltid glede av å lese hans artikler. Ellers er han psykiater, noe som kunne komme godt med når heisskrekken tok overhånd.

Du er helseminister for én dag. Budsjettkontrollspøkelset gjør at du må flytte midler fra et formål til et annet. Hvem får mer, hvem får mindre med deg som minister?

Psykiatrien, spes barne- og ungdomspsykiatrien ville bli tilgode sett. Ellers har jeg ikke noe tro på at økte midler til store sykehus skaper mer folkehelse, så ville nok kikket nærmere på denne sektoren.

Hva bør primærhelsetjenesten prioritere de neste tre årene?

Fastlegene møter konkurranse fra andre aktører som ønsker å ta en bit av vår kake. Vi må møte dette med en bevissthet og fokus på kvalitet. Vi må ha et godt utdannings-system, gode beslutningsverktøy samt gode veiledere. I tillegg vil fokus på tilgjengelighet øke.

Hvilket sykehus er Norges beste?

Vanskelig å si. Lever i utkanten av UNN (Universitetssykehuset Nord-Norge), som er en mastodont. Men når man slutter å la seg skremme, ser jeg at det er mange hyggelige mennesker her og mye tilgjengelig kunnskap.

Som nyvalgt hovedtillitsvalgt i Tromsø kommunes fastleger, hvilke mål ønsker du å oppnå i løpet av din periode. Hvilke kamper har du?

Tromsø har manglet tillitsvalgt for fastleger i noen år nå. Mitt første mål er å gjenreise gode beslutningsrutiner og samarbeidsrutiner med kommunen slik at vi kan ha innflytelse på utviklingen i primærhelsetjenesten i Tromsø. Jeg tror vi har mye å bidra med her. Ellers nærmer det seg lønnsforhandlinger ...

Forslag til neste intervjuobjekt.

Brynjar Jakobsen, Fana Legesenter.

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

Jeg takker for utfordringen fra Per Stensland. Mitt forhold til poesi er mangfoldig. Alt fra å leke meg med egne språklige eksperimenter til å la meg utfordre av dikt jeg kommer over. Jeg kan glede meg over rim, rytme og klang, men også la meg gripe av en nådeløs presisjon i skildringen av virkeligheten hinsides konvensjoner, stereotypier og slapp tenkning. Aller helst vil jeg berøres av diktene i all min kroppslighet; at diktet kommuniserer til sanselighet, lidenskap og en tenkning som lister seg skrått prøvende inn mot sitt tema. Da kan diktet «utfolde» seg, vise frem noe, hjelpe frem en overraskende måte å fornemme verden på. Diktet kan bli en hjelper, vennlig eller noen ganger ubehagelig selvavslørende, som lar oss se eller oppleve friskt og nytt.

Men jeg kan ikke peke ut ett bestemt dikt som spesielt betydningsfullt for meg. Istedenfor å vende meg mot en av de kjente forfattere, har jeg valgt en poet fra mitt eget nabolag. I vakre Ersfjordbotn på Kvaløya utenfor Tromsø bor Irene Larsen som i 2005 debuterte med diktsamlingen «Anemonepust». Mange av diktene hennes er nettopp sanselig-lidenskapelige der hun ofte bruker bilder, ord og uttrykk med referanse til kroppen. Men hun skriver også med utgangspunkt i språklighet, kommunikasjon og der språk har karakter av makt. Det første diktet, «Teft», er inspirert av et konkret lege-pasient-møte. Det andre, «Det gror ein kjøttetande plante i språket», kan stå som en kommentar til ulike situasjoner der det kjempes om språklig definisjonsmakt.

Teft

Eg gøymer byttet
mellom ord og frasar
veit du er på jakt
følgjer spora
etter det eg
ikkje seier.

Det gror ein kjøttetande plante i språket

Med raude tentaklar
som glinsar av honning
du rullar kantar
kring orda og eg
kavar på rygg
i enzym
til eg ligg
oppløyst i ditt sekret
og du syg meg opp
i ei trong setning.

Irene Larsen: Anemonepust. Nordnorsk Forlag. 2005.

Jeg har lyst til å sende utfordringen, den lyriske stafettspinnen, inn i det samiske kulturområdet: til Risten Anne Utsi, fastlege i Alta.

Eivind Merok